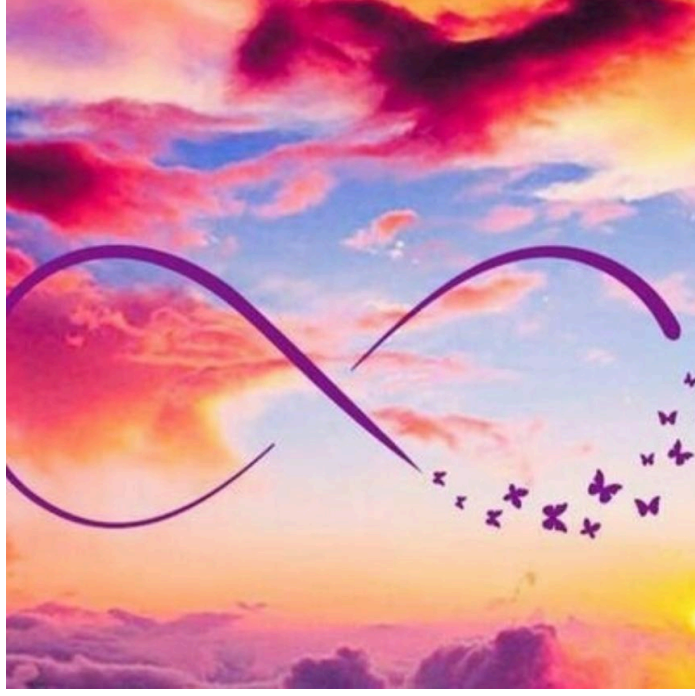

Aşkın Seremonisi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Mart 2025

Düşlerimi giydir
En azından bir kerelik
Sonra da çayı demle yetmedi
Aşkın hicvinde titrek bir ışık ol
Ve bol keseden sev beni.

Akabinde ölümle yüzleşsem de
Gamsızlığıma ver sessizliğimi
Derken ve derdest hecelerden ör saçlarımı
Arasına şiir serp ve
Yangının yıl dönümünde
Yanılgılarımla uyut beni ve
Unut sadece unut...

Aşkın seremonisi:
Yalnızlığa ömür biçtiğim bir dikiş izi.
Ve sessizlik aşka kanat açan bir melodi
İzbelerin g/izinde dinen coşkusu ömrün
Oysaki seneler bahşetmişti Yaratan bize.

Gönlünü alabilir miyim, sevgili?
Sözcükler sunduğum her ikramda
Boy ölçülebilir miyim aşkın her zerresiyle?
Ve küstüğüm gün iken töhmet altında bırakan
Susabilir miyim ölümüne?
Bir şadırvanda saklı
Şirazesini kaymış renklerin dualarında mı gizliyim oysa?

Açılar solarken içine düştüğüm her tuzak
Rengi atarken tenimin
Kuru nidalar mıdır asılı kaldığım
Her tebessümde yeniden doğduğum
Bir rahmet midir yoksa hayatın arka penceresi?

Salkım söğüt salınırken
Duyduğum her öğüt müdür yolumu bulmama
Yardımcı?
Hani mırıldandığın ismim
Katıksız aşkı ve özlemi resmettiğim
Bir temenni midir?
İki yakası bir araya gelmeyen şiirlerin de
Göz süzmesi...